

Внимание! Текстът съдържа подробно описание на сюжета на книгите „Пътят на кралете“, „Сияйни слова“ и „Заклеващия“.

ПЪТЯТ НА КРАЛЕТЕ

В продължение на хилядолетия Десетте Вестители, обвързани от Клетвеното съглашение, водят армиите на човечеството в безкрайна война срещу Пустоносните. Ала за да спасят хората на планетата Рошар, Вестителите са обречени на вечни мъчения. След поредното Опустошение девет от тях, пречупени от страданията си, се отказват от Клетвеното съглашение и изоставят своите Мечове. Единствено Таленел, Вестителят на войната, стои между човечеството и следващото Опустошение. Докато той не се пречупи, Рошар ще бъде в безопасност.

4500 години по-късно Сет, син на сина на Валано, Неверен от Шиновар, се готви да убие краля на Алеткар. Току-що е сключен мирен договор между алетите и паршендите – разумна раса с червено-черна кожа, сродници на робите парши. По неизвестни причини паршендите са поръчали убийството на крал Гавилар, а Неверният Сет е задължен да изпълнява заповедите на господарите си, каквито и да са те, защото притежават неговия Клетвен камък. Въоръжен с Вълшебен меч и способността да използва Светлината на Бурята в битка, Сет лесно побеждава охранителите на краля. С последния си дъх крал Гавилар дава на убиеца кристална сфера, която свети с черна светлина, и го моли да предаде предсмъртното му послание: „Братко, трябва да намериш най-важните думи, които човек може да изрече“.

Пет години по-късно Каладин, някога прославен войник, наричан Благословения от Бурята, е поробен и дамгосан. Той е пратен в Пустите равнини, където се води Войната на разплатата срещу паршендите. По пътя среща духче на вятъра на име Силфрена, която става негова спътница и приятелка. Щом пристига в лагера на върховния принц Садеас, Каладин е зачислен

към мостовите – роби, които пренасят и поставят подвижни мостове над дълбоките пропасти, пресичащи Пустите равнини, за да могат войските да преминават от плато на плато.

Мостовите са изложени на постоянна опасност, оставени без никаква защита от стрелите на паршендите. Каладин някак оцелява, принуден да гледа как всички около него загиват. Отчаян от неспособността си да спаси когото и да било, той стига почти до самоубийство, но Сил го убеждава да продължи с живота си. Каладин става водач на Мост Четири и се заема да превърне мостовите в истински сплотен екип, способен да оцелее. Той убеждава другите мъже от Мост Четири да тренират с него, грижи се за ранените и постепенно си спечелва приятелството и уважението на групата.

Каладин измисля нова тактика с моста с цел да защити хората си от стрелите: научава ги да носят моста настрани и да го използват като щит срещу стрелите. Другите екипи мостови се опитват да ги имитират, но не се справят. Така мостовите на Каладин успяват да оцелеят, но водъчът им неволно проваля цялото нападение и е осъден да бъде вързан навън по време на буря – сигурна смъртна присъда. Каладин обаче оцелява като по чудо, а по време на бурята вижда огромно лице в небето: Отеца на Бурята. След като изтърпява наказанието си, Каладин е на смъртно легло, докато Тефт – един от мостовите – не му донесе няколко сфери, пълни със Светлина на Бурята. Каладин вдишва Светлината и раните му започват да зарастват. Тефт разбира, че Каладин притежава специални сили.

Макар да се възстановява, Каладин изпада в отчаяние, понеже разбира, че всички мостови са обречени да умрат – през цялото време те са служели за мишени на паршендите. Той сънува как лети с бурята над Рошар, а Отеца на Бурята го нарича „дете на Танаваст“ и „дете на Чест“. Каладин го пита защо има толкова много война. Отеца отговаря само, че Зло властва.

На отряда на Каладин е възложена най-опасната задача – да слизат в пропастите, за да събират оръжията и ценните предмети от телата на мъртвите. Каладин използва това, за да обучава хората си да се бият с копие, докато подготвя план за бягство.

Паралелно с историята на Каладин се разкрива и миналото му. Става ясно, че той е син на лекар от Огнекамък. Баща му Лирин е тъмноок – по-ниската социална прослойка във воринските кралства. Лирин мразел насието и искал Кал да последва стъпките му, като стане лекар вместо войник. Синът му бил близък с Ларал, дъщерята на светлоокия

градоначалник, която го насърчавала да иде на война и да спечели Вълшебен меч. Градоначалникът обаче починал и оставил на Каладин множество сфери, за да се изучи за лекар. Разнесли се слухове, че завещанието е фалшиво и че Лирин е обрал покойника.

Новият градоначалник, Рошоне, влязъл в конфликт с Лирин, а мнозина в селото се настроили срещу лекаря. Синът на Рошоне умрял след инцидент и градоначалникът обвинил за това Лирин. Отмъстил си, като пратил Тиен, по-малкия брат на Каладин, в армията на Сиятелния господар Амарам. Каладин тръгнал с брат си, за да го пази, но въпреки това Тиен загинал. Каладин останал в армията и се стремял да опази другарите си, докато не убил вражески Мечоносец и спечелил Меча и Бронята му. Каладин решил да се откаже от тях и да ги даде на един от войниците си, но Амарам го предал, убил приятелите му и взел Меча и Бронята за себе си.

В днешни дни, докато Каладин пътува към Пустите равнини, Шалан Давар, млада благородница от Я Кевед, пристига в Карбрант, града държава на крал Таравангян. Тя идва, за да открие Ясна Колин – сестрата на новия крал на Алеткар, прочута като учен, но и като еретичка, отхвърлила воринската религия. Шалан се опитва да убеди Ясна да я вземе за своя повереница, но крие истинската си цел: да открадне нейния Превръщател – с който може да трансформира една субстанция в друга) – за да спаси семейството си. Ясна първоначално отказва молбата на Шалан, но в крайна сметка се съгласява да я вземе за повереница и да я обучава.

Шалан започва да се привързва към новия си живот в Карбрант и да се съмнява в плана си. Но положението на семейството ѝ става все по-опасно: тя трябва да замени счупения си Превръщател с този на Ясна и да го върне на хората, от които го е взел баща ѝ, преди те да нападнат братята ѝ. С нея започва да се случва и нещо странно: без да знае защо, тя започва да рисува странни фигури със символи вместо глави.

Една вечер Шалан вижда как Ясна убива група разбойници с Превръщателя си и това я подтиква да го открадне. Ясна не забелязва замяната, а Шалан разбира, че истинските проучвания на наставницата ѝ са свързани с Пустоносните. Момичето продължава да вижда странните същества със символи вместо глави и един ден, без да знае как, Превръща един

бокал в кръв. За да скрие случилото се, тя се порязва и се преструва, че кръвта е нейна, но Ясна решава, че Шалан е искала да се самоубие.

Докато лежи в болницата, Шалан е отровена при опит за покушение над Ясна. Отговорен е Кабсал, който се оказва агент на тайна организация. Шалан оцелява, но признава за кражбата на Превръщателя и не може да остане повереница на Ясна.

Далинар Колин, брат на покойния крал Гавилар, някога е бил велик завоевател, известен като Тоягата, но след смъртта на брат му в него настъпва промяна. В опит да разгадае предсмъртното послание на Гавилар, Далинар се обръща към древната книга „Пътят на кралете“. Той започва да изпитва отвращение от кръвопролитие, отказва да се съревновава с другите Върховни принцове и смята, че войната се е проточила прекалено дълго. Освен това по време на бурите го спхождат видения за древните Сияйни рицари и чува глас, който повтаря думите: „Обедини ги!“.

Странното поведение на Далинар тревожи по-големия му син, Адолин Колин, който се страхува, че баща му полудява. Разнасят се слухове за него, които вредят на репутацията и авторитета на семейството му. Адолин изпитва подозрения спрямо Върховния принц Садеас, но баща му го уверява, че двамата със Садеас работят заедно в полза на крал Елокар.

Далинар иска да бъде назначен за Върховен принц на войната, за да накара войските на всички принцове да работят съвместно и да постигнат окончателна победа. Садеас се възползва от това и убеждава Елокар да го обяви за Върховен принц на осведомяването, за да разследва предполагаем опит за покушение над краля.

Неочаквано пристига майката на краля, Навани, а Далинар се мъчи да прикрие влечението си към нея. Навани също има чувства към Далинар, но той я отхвърля, понеже според воринските традиции вдовицата на брат му се смята за негова сестра. Дватамата разговарят по далекосъобщител с Ясна и Далинар я подканя да дойде при тях в Пустите равнини.

В следващото си видение Далинар вижда Деня на Измяната, когато Сияйните рицари са изоставили човечеството, нарушили са клетвите си и са захвърлили своите Мечове и Брони. Синът на Далинар, Адолин, продължава да смята, че виденията не са истински, но брат му Ренарин има идея – да се опитат да ги докажат или опровергаят с помощта на Навани и Ясна.

Садеас се съгласява да работи с Далинар, докато плановете на Каладин за бягство напредват. Далинар спасява Садеас от паршендите с риск за живота си, но Садеас го предупреждава, че честта му накрая ще го убие. Не след дълго Далинар получава поредното си видение, в което среща Нохадон, автора на „Пътят на кралете“. Навани записва част от думите му по време на видението и ги разпознава като Нотното писмо на зората – древен мъртъв език, което доказва истинността на виденията.

Каладин най-сетне осъзнава, че притежава силите на Сияйните рицари, а Сил му признава, че не е духче на вятъра, а нещо друго. Той е смутен, но се среща с Хойд, кралския шут, който му разказва история и му помага да вземе решение. Каладин започва да изучава уменията си и вярванията на Сияйните. Той измисля начин да привлече всички стрели на паршендите към себе си, като носи щит и броня, направени от костите и черупките на мъртви паршенди. Планът проработва: стрелците нападат само Каладин, вместо другите мостови или войниците. Стрелците обаче са толкова вбесени, че продължават да стрелят по Каладин дори след като войниците минават по моста и битката започва. Затова се налага Далинар да ги разпръсне.

Адолин е изумен, но и щастлив, че е сгрешил за виденията на баща си и вече може да му се довери напълно. Далинар, Адолин и Садеас решават да съберат всичките си войски и да се опитат да разбият наведнъж цялата войска на паршендите.

Нападението започва. Каладин и още четирима души отклоняват вниманието на паршендите, докато войниците преминават. След това Каладин превързва ранените, докато Далинар и Адолин водят войските си на следващото плато. Те забелязват, че е дошла втора армия паршенди, а съгледвачите на Садеас не са ги предупредили. Виждат, че Садеас се изтегля с армията си и ги оставя да умрат.

Каладин осъзнава, че Садеас е предал Далинар. Мост Четири получава възможност за бягство, но Сил и Каладин гледат с ужас битката. Сил му казва, че си е спомнила какво е: тя е духче на честта. Каладин си спомня думите на баща си и клетвите на Сияйните рицари и решава да помогне на обградените аleti.

Далинар и Адолин виждат идващите мостови и се опитват да се доближат до тях, макар да са изгубили надежда. Каладин изразходва всичката си Светлина, за да отклони стрелите на

паршендите, и изпада в отчаяние, че отново се е провалил и е обрекъл приятелите си на смърт. Тогава чува глас, който му казва да изрече Словата. Макар никога да не ги е изговарял, Каладин ги знае: „Ще защитавам онези, които не могат да се защитават сами“.

Каладин избухва в светлина. Биейки се с нечовешка сила и бързина, той си проправя път през враговете, прогонва вражеския Мечоносец и спасява живота на Далинар, а оцелелите войници успешно се изтеглят. Далинар обещава, че ще защити Каладин и мостовите от Садеас.

Когато се връщат в лагера, Далинар се изправя срещу Садеас, който не съжалява за стореното и отказва да му продаде мостовите на каквато и да било цена. За изумление на Каладин Далинар дава на Садеас собствения си Вълшебен меч, като в замяна получава всички мостови и ги освобождава.

След това Далинар разкрива на Елокар, че знае, че кралят сам е инсценирал опита за покушение срещу себе си. Принуждава го да приеме плановете му за войната и го уведомява за връзката си с Навани.

В Карбрант Шалан осъзнава, че Превръщателят на Ясна през цялото време е бил фалшив – прикривал е факта, че Ясна има силите да Превръща сама също като Шалан. Шалан се обвързва с едно от съществата символи, като му споделя истината, че е убила баща си. Ясна се съгласява да продължи да обучава Шалан и ѝ дава записките си за Пустоносните. Оказва се, че паршендите и паршите са Пустоносните – хората не са ги унищожили, а са ги поробили. Шалан научава за Призрачна кръв, тайната организация, която стои зад опита за покушение над Ясна, и осъзнава, че баща ѝ също е бил един от тях.

Сет е избил множество благородници и владетели по заповед на неизвестния си господар. Сега идва в Карбрант да убие крал Таравангян, но се оказва, че самият той е господарят. Таравангян го развежда из болницата си, където бавно източва кръвта на болните, за да чуе пророческите им предсмъртни думи. Той дава на Сет нова мишена: Далинар Колин.

Последното видение на Далинар го предупреждава, че Вечната буря идва. Мистериозният глас му казва да събере отново Сияйните рицари и да обедини човечеството, за да удържат на Истинското опустошение. Тогава говорещият му се разкрива като бога на алетите, онзи, когото наричат Всемогъщия. Но това е последното му послание – той е мъртъв, убит от Зло.

В епилога Шута посреща Таленел, Вестителя на войната, дошъл да извести за Вечната буря, но твърде късно.

СИЯЙНИ СЛОВА

Прологът ни връща в нощта на смъртта на Гавилар, този път от гледна точка на Ясна, която за пръв път прониква в Морето на сенките, преди да стане свидетел на смъртта на баща си. Лидерите на паршендите ѝ признават, че са поръчали убийството, защото Гавилар е възнамерявал да направи нещо опасно.

Шест години по-късно Шалан и Ясна пътуват с кораб към Пустите равнини. Ясна обявява, че е уредила годещ между повереницата си Шалан и братовчед си Адолин. Шалан се радва, духчето ѝ Шарка се появява за пръв път във физическия свят, а Ясна ѝ обяснява за ордените на Сияйните рицари. Дава ѝ и книгата „Сияйни слова“, за да научи повече за Ордена на Тъкачите на Светлина, към който принадлежи. Корабът им е нападнат през нощта и Ясна е привидно убита, но Шалан успява да се измъкне.

Сама сред пустошта, Шалан трябва някак да се добере до Пустите равнини, за да изпълни намерението на Ясна – да намери древния град Уритиру и да убеди всички, че предстои завръщането на Пустоносните. Тя среща група търговци на роби и ги убеждава да я заведат до лагерите, а по пътя продължава да изследва уменията си на Сияйна с помощта на духчето си Шарка.

Когато попада на керван, нападнат от бандити, Шалан привлича на своя страна група дезертьори с обещание за опрощение и ги убеждава да нападнат разбойниците. След битката Шалан освобождава робите, а хората от кервана се присъединяват към нейната група на път за Пустите равнини. Шалан се сприятелява с Тин, охранителката на кервана, която я мисли за измамница и иска да ѝ помогне да изиграе Далинар Колин. Междувременно Шалан научава от Шарка имената на трите Отломъка на Рошар: Чест, Култивация и Зло.

Докато Шалан пътува към Пустите равнини, Каладин се заема с новите си задължения като капитан във войската на Далинар. Той и Мост Четири трябва да обучат останалите мостови за войници, като едновременно пазят Далинар и близките му.

Далинар обявява, че вече всички скъпоценни ядра – един от най-ценните ресурси за алетите – ще принадлежат на краля, и планира да „обезоръжи“ вбесените върховни принцове, като прати Адолин да се дуелира за Мечовете и Броните в армиите им. Садеас смята, че тези действия ще разкъсат кралството, и планира да се възползва от това, за да вземе властта.

Окончателната цел на Далинар е да възстанови ордени на Сияйните рицари. Сил одобрява този план споделя с Каладин, че има и други видове духчета, които дават сили на останалите ордени. Каладин продължава да се упражнява, а Сигзил от Мост Четири се опитва да изучава и анализира способностите му. Тогава в лагера пристига някогашен стар приятел на Далинар – Меридас Амарам, човекът, който е избил приятелите на Каладин и го е продал в робство.

Каладин не може да се довери и на онези, които са най-близо до него. Адолин печели първия си дуел, взима Меча на противника и го дава на брат си Ренарин. Двамата братя тренират с ардента Захел, когото Каладин намира за странен. Каладин и Адолин постоянно се пререкават и дори стигат до бой, макар Каладин да изпълнява задълженията си и да охранява семейство Колин.

Каладин не е сигурен какво да направи по отношение на Амарам, а в същото време Моаш му говори за отмъщение срещу светлооките. Накрая Каладин разказва на Далинар за престъплението на Амарам, а Далинар обещава да разследва случая, но Каладин му няма доверие. Следва опит за покушение срещу краля – парапетът на балкона му е прерязан с Вълшебен меч. Далинар възлага охраната си на Каладин, който започва разследване. Моаш е видян да излиза на балкона преди инцидента, но Каладин не иска да повярва, че е замесен.

Междувременно Далинар намира надраскани по стените цифри, които приличат на обратно броене. Адолин не може да си намери противници за дуели, защото Садеас ги подкупва да му отказват. Той забелязва, че брат му Ренарин вече не носи очила, а скоро прави и загадъчен коментар, че трябва да се подготвят за идващата буря.

Докато пътуват заедно, Тин дава на Шалан съвети как да стане по-добра измамница. Те срещат конен отряд, воден от Каладин, и Шалан се представя за принцеса на рогоядците. След тази среща Тин продължава да обучава Шалан, докато керванът им се доближава до военните лагери. Те научават, че веденският крал е мъртъв, убит от Сет заедно с шестима от върховните си принцове.

Шалан изпитва все по-сериозни съмнения към Тин. Накрая Тин се оказва агент на Призрачна кръв, замесена в нападението над Ясна и Шалан на кораба. Когато научава, че момичето наистина е Шалан Давар, Тин се опитва да я убие, но Шалан отвлича вниманието ѝ с илюзия, призовава Вълшебния си меч и я пронизва. Хората от Призрачна кръв продължават да пишат на Тин по далекосъобщителя и ѝ предлагат нова задача в лагерите. Шалан осъзнава, че и те търсят Уритиру, така че се съгласява.

Междувременно паршендите, които наричат себе си „слушачи“, са изправени пред пълно унищожение. Те знаят, че няма начин да победят алетите, и изпадат в отчаяние. Ешонаи се опитва да уреди мирни преговори с Далинар, но сестра ѝ Венли измисля дързък план – слушачите да приемат новата буреносна форма, която Венли е открила. Ешонаи се притеснява, че това може да накара боговете на слушачите да се завърнат, но накрая се съгласява. За да възприеме буреносната форма, Ешонаи освобождава странно червено духче от сферата, в която е затворено, докато бушува буря. Отеца на Бурята се опитва да я предупреди, но вече е твърде късно: съществото се вселява в нея въпреки желанието ѝ и започва да я трансформира.

Ешонаи се връща в Нарак, града на слушачите, и демонстрира уменията на новата си форма. Тя обявява, че тази трансформация ще призове нова буря срещу алетите и ще даде на слушачите силата да ги победят. Сънародниците ѝ са възхитени, но някакъв глас вътре в нея крещи от ужас.

В Пустите равнини Амарам и Садеас обсъждат плановете си след битка с паршендите. Амарам казва, че иска мир с Далинар и Елокар, но Садеас знае колко е безскрупулен в действителност Амарам. По-късно Садеас и жена му Иалаи гледат дуела, който Адолин е успял да си уреди въпреки подкупите. Садеас обмисля как да осуети плановете на Далинар. Окончателната му цел е да завземе трона, което значи, че Елокар и Далинар трябва да умрат.

Каладин заспива по време на буря и получава видение, в което разговаря с Отеца на Бурята за Сил. Отеца смята, че Каладин ще предаде и убие Сил и че вече е започнал да го прави. Докато разговарят, се появява нова буря с червени светкавици. Отеца предупреждава Каладин, че „той идва“. След като Каладин се събужда, Сил го предупреждава, че нещо не е наред и че към тях идва „Онзи, който мрази“. Появява се Сет, Убиеца в бяло, а Далинар, Адолин и Каладин се опитват да го задържат, докато кралят бяга. Сил казва на Каладин, че Сет не е Сияен рицар, а нещо по-лошо. Оказва се, че Сет е дошъл да убие Далинар, а не краля. Точно преди да изпълни мисията си, Сет е спрял от Далинар, който хваща Меча му между дланите си. Каладин използва момента, за да блъсне Сет, и двамата падат през дупка в стената.

Сет е потресен, когато вижда, че Каладин използва Светлината на Бурята. Каладин взима Сет за Бягащ по вятъра, защото убиецът показва същите способности. Сет отрича да е Сияен рицар и побягва в нощта. Каладин иска да признае уменията си на Далинар, но не и на Елокар и Адолин, затова не казва нищо и приписва оцеляването си след падането от стената на силите на Сет. Сил обяснява, че Мечът на Сет не е нормален и използва грешно количество Светлина.

Докато кралският съвет спори как да реагира на заплахата в лицето на Сет, Шалан пристига в града и на път към Далинар се спречква с Каладин. Все пак тя успява да влезе в залата, където се води съветът, и да говори с Далинар и Навани за смъртта на Ясна и пътуването си до лагерите. Шалан и Адолин усещат взаимно привличане, а Далинар решава годежът им да остане в сила.

Заседанието на съвета продължава и Шалан бързо схваща кои са основните фракции. Върховните принцове осъзнават, че е годеница на Адолин, и се опитват да я въвлекат в интригите си. За да се измъкне от неудобната ситуация, тя се представя за далечна роднина на върховния принц Себариаал, който не е член на никоя от фракциите; той потвърждава лъжата ѝ и се съгласява да работи с нея. Далинар заявява, че войната върви към провал и алетите трябва да сменят стратегията си – или да сключат мир с паршендите, или да настъпят с всичките си войски и да ги смажат.

След случилото се Каладин се научава да ходи по стени като Сет и обсъжда със Сил честта и отношението си към Далинар. В това време Ренарин моли да се присъедини към Мост Четири, за да стане воин като баща си и брат си; Каладин се колебае, но накрая го приема. Моаш съветва Каладин сам да си уреди сметките с Амарам, като го предизвика на дуел.

Вече установила се в лагера на Себариал, Шалан си уговаря среща с Призрачна кръв, като се представя за ученичка на Тин и се дегизира като тъмноока. Там вижда маскирана жена и мъж на име Мраизе, който ѝ дава задача да проникне в имението на Амарам и да разкрие тайните му. Маскираната жена се опитва да я проследи, но Шалан се измъква с илюзии.

Каладин и трима мостови отиват да тренират със Захел, след което Каладин пита Моаш за прерязания парапет на балкона на краля. Моаш не отрича, че е замесен, и пожелава по-късно да поговори с Каладин насаме. Оказва се, че Моаш работи с група заговорници, които искат да убият Елокар; Каладин отказва да участва и забранява на Моаш да се вижда с тях.

По стените се появяват надписи, отброяващи дните до неизвестно събитие в бъдещето. Сил вижда странни червени духчета, а Каладин се чуди дали нямат нещо общо с надписите.

Продължавайки с първоначалния си план, Шалан разглежда стари карти, които дават противоречиви сведения за местоположението на Уритиру. Шарка разчита надписите по тях, които са изписани на Нотното писмо на зората – древен език, загадка за учените от векове. Междувременно Шалан все повече се сближава с Адолин. Той ѝ разказва за политическата ситуация и плановете на Далинар, а тя му споделя разкритията на Ясна за Пустоносните и паршите.

След поредната буря е намерен надпис, надраскан на стената в покоите на Далинар със собствения му нож. С глифове е изписано „тридесет и два дни, задава се нова буря“. Това тревожи Адолин, понеже изглежда като предсказание за бъдещето, което е светотатство за воринската църква.

Адолин се явява на преговорите с паршендите вместо баща си. Оказва се обаче, че Ешонаи вече няма интерес към мирните преговори и е дошла само за да види Далинар. Тя предупреждава Адолин, че войната ще свърши едва когато едната страна бъде унищожена. Разкрива му защо паршендите са убили Гавилар – кралят е възнамерявал да върне боговете на паршендите.

Преговорите за мир се увенчават с провал. След като научава за това, Далинар разкрива плана си: да поведе всичките си войски към центъра на Пустите равнини по време на дъждовния сезон, в който няма бури.

Докато Каладин се бори с моралните си дилеми и развива уменията си на Бягащ по вятъра, Шалан прониква в имението на Амарам дегизирана. Тя разбира, че Амарам планира да научи от паршендите как да върне Пустоносните; целта му е да стигне до центъра на Пустите равнини преди Далинар. Шалан подозира, че Призрачна кръв, Ясна и Амарам издирват една и съща информация. Накрая научава, че Амарам носи Вълшебния меч на загиналия ѝ брат, Хеларан. Той казва, че го е взел от млад веден, който се е опитал да го убие; така Шалан разбира, че брат ѝ е бил замесен в конспирацията. Адолин печели поредния си дуел и предлага да се бие срещу Релис Рутар и когото още Релис избере. Залогът е шест Меча и Брони. Шалан отново се среща с Мраизе и му предава рисунките си на намереното в стаята на Амарам; после подслушва как той нарежда да бъдат показани на Тайдакар.

Каладин придружава Адолин в лагера на Себариял, за да се срещне с Шалан. За всеобща изненада се оказва, че кочияшът им всъщност е Шута и че Шалан също го познава. Тя съобщава на Адолин, че ако спечели впечатляваща победа в предстоящия си дуел, може да използва правото на предизвикване и кралския дар, за да предизвика Садеас на двубой. Каладин осъзнава, че и той би могъл да направи същото с Амарам.

След това Далинар обявява възстановяването на Сияйните рицари и определя за техен водач Амарам. Каладин е вбесен и решава да вземе мерки. Идва време за дуела на Адолин срещу Релис Рутар, но се оказва, че Адолин е сбъркал при поставянето на условията: трябва да се бие не с двама, а с четирима опоненти. Далинар се усеща, че според условията и Адолин може да доведе още двама бойци на своя страна, но няма Меч, така че Ренарин скача в арената да помогне на брат си. Той обаче няма никакъв шанс срещу опитните противници в Брони. Далинар се обръща към светлооките воители и моли някой да помогне на синовете му; Амарам извързва глава и не откликва, но Каладин слиза в арената.

След трудна борба двамата побеждават и Адолин отправя искането си за незабавен дуел срещу Садеас. Неочаквано и Каладин пожелава дуел с Амарам, а крал Елокар заповядва да арестуват Каладин. Планът е провален и Садеас се измъква от клопката.

Далинар предпазва Каладин от заплахата за смъртно наказание, но го оставя в затвора. Освен това не вярва на обвиненията му към Амарам, понеже е намерил свидетели, които потвърждават версията на Амарам. Каладин се чувства предаден за пореден път и решава, че никога повече няма да се довери на светлоок.

Докато Каладин лежи в затвора, Шута идва да повдигне духа му, а Далинар обяснява, че чака удобен момент да уреди освобождаването му. Вътрешното колебание на Каладин дали да се довери на Далинар се задълбочава, когато разбира, че Далинар и Елокар са отговорни за решението да пратят Рошоне в Огнекамък, което е довело до смъртта на Тиен.

Шалан се дегизира като Воал, фалшивата самоличност, която използва пред Призрачна кръв. Двете с Иятил, маскираната жена, проникват в лагера на Далинар, за да разпитат един „луд“, от когото Далинар и Амарам се интересуват. Той е всъщност Вестителят Таленел, който разпознава Шалан като Тъкачка на Светлина. Тогава се появява Амарам и Шалан изтъква илюзия, за да се скрие и да го подслуша. Амарам вижда Таленел и възкликва, че планът на Гавилар е успял. Шалан разказва всичко на Иятил, която остава впечатлена и я приема за пълноправен член на Призрачна кръв.

След като го освобождават, Каладин разбира, че Адолин е настоявал да затворят и него в килия, защото смята наказанието на Каладин за несправедливо. Адолин обвинява Елокар за провала на плана и вярва на Каладин, когато той му разказва за Амарам. Адолин е запазил за Каладин Меч и Броня от спечелените на дуела, но Каладин ги дава на Моаш. По-късно Каладин разговаря насаме с Моаш и се съгласява с плана за убийство на Елокар.

Става ясно, че Далинар има пропуски в паметта – той не може да си спомни дори името на мъртвата си съпруга. Освен това някой разгласява информацията за виденията му в опит да го злепостави. Разкрито е, че кралският шут не е обикновен човек и има собствени цели, макар да отрича да е Вестител или Сияен рицар. Шута обяснява, че трябва да внимава да не бъде унищожен от врага на Далинар. Този враг Шута нарича „бащата на омразата“.

Междувременно Каладин има все повече проблеми с използването на силите си – вече му е трудно да вдишва Светлината на Бурята, а Сил започва да се държи като духче на вятъра. Той осъзнава, че е дал две противоречащи си обещания – към Далинар и към Моаш. Обещал

е на Далинар да защитава Елокар, а на Моаш – да му помогне да го убие. Това противоречие нарушава идеалите на Бягащите по вятъра.

Наемник на Садеас прави опит да убие Адолин и Далинар, като срутва моста, по който те вървят заедно с Каладин и Шалан. Никой не загива, но Каладин и Шалан падат в пропастта. Никой от двамата не знае, че другият е Сияен рицар, така че всеки си мисли, че по някакъв начин е спасил другия. На дъното ги очакват Пропастни чудовища. Въпреки постоянните си спорове, Каладин и Шалан успяват да избягат от съществата и намират начин да се спогодят. Шалан открива къде се намират паршендите и Клетвената порта и разкрива пред Каладин, че има Меч. Докато чакат поредната буря да отмине, Каладин разказва за миналото си и живота си в робство, а Шалан споделя част от своята история.

Миналото на Шалан е разкрито в поредица ретроспекции. Шест години по-рано Шалан убива майка си, а баща ѝ поел вината. Всички, дори братята на Шалан, повярвали, че Лин Давар е убил жена си и любовника ѝ.

Шалан намерила утеха в рисуването и се опитала да помогне на братята си да преодолеят болката от смъртта на майка си. Но семейството обедняло, Лин ставал все по-гневен и тираничен, а синът му Хеларан се обърнал срещу него и напуснал дома. Когато Шалан нарушавала заповедите на баща си, той я наказвал, като наранявал братята ѝ или прислугата вместо нея. Шалан се превърнала в идеална дъщеря, а финансовото положение на семейството се подобрило, но това не помогнало – баща ѝ ставал все по-жесток. Последвали редица злощастни събития и накрая, за да спаси братята си, Шалан убива баща си.

Оказало се, че Лин е имал Превръщател, с който създавал ценните ресурси, спасили семейството от банкрут. Но Превръщателят бил счупен, което довело до плана на Шалан да го замени с този на Ясна.

В настоящето, след като чува историята, Каладин осъзнава, че Мечоносецът, когото е убил, е бил Хеларан, братът на Шалан, но не казва нищо. Тогава внезапно се озовава във видение с Отеца на Бурята. Отеца му казва, че Сил е мъртва и че самият Каладин я е убил. Шалан също вижда лицето на Отеца.

Двамата успешно се завръщат в лагера и Шалан споделя с Далинар какво е научила. Убеждава го да я вземе със себе си на експедицията към центъра на Пустите равнини и да

остави паршите, защото Ясна ги е смятала за опасни. Далинар се подготвя за похода срещу паршендите и изобличава престъпленията на Амарам за радост и изумление на Каладин, който е принуден да остане в лагера заради нараняванията си. Върховните принцове Роион, Аладар и Себарииал тръгват с Далинар.

Междувременно от гледната точка на Таравангян, краля на Карбрант, се разкриват плановете му да завземе Рошар, воден от пророческата „Диаграма“. Някога той отишъл при легендарната Нощна пазителка, която дава на всеки дар и проклятие, и помолил за силата да спаси света. За един-единствен ден получил невероятно висок интелект и способността да вижда бъдещето, което му позволило да състави „Диаграмата“. Но оттогава всеки ден се събужда с различно ниво на интелигентност: понякога е гениален, а друг път почти неспособен да мисли.

Сега той и последователите на „Диаграмата“ използват Сет, за да дестабилизируют другите държави и да отстранят всеки, който би могъл да попречи на плановете им. Преструвайки се, че е дошъл да помогне на пострадалите от войната в Я Кевед, Таравангян взема трона след смъртта на тамошния крал, чиито върховни принцове вече са избити от Сет.

По пътя към центъра на Равнините Шалан разказва на Навани за проучванията на Ясна и за способностите си. Далинар идва да разпита Шалан и узнава, че и тя е Сияйна. Армията се сблъсква с нов тип паршенди с червени очи и непознати сили. Появява се Рлаин, слушач, който се е преструвал на парш и е служил в Мост Четири. Той обяснява, че с народа му се е случило нещо ужасно, приятелите му са се превърнали в чудовища и вече няма за какво да стои сред тях. Старите му другари го приемат обратно в Мост Четири.

Намиращ се някъде в центъра на Пустите равнини, Далинар вижда група паршенди с червени очи, които започват да пеят. Рлаин му обяснява, че това е песен за смърт и унищожение и трябва да я спрат. Далинар си спомня, че това е последният ден от обратното броене, и заповядва незабавна атака. Докато битката бушува, Шалан и Ренарин се опитват да намерят Клетвената порта. Шарка ги предупреждава, че пустоносните духчета се опитват да вдигнат буря, а вятърът духа от грешната посока – Вечната буря идва. Когато двете бури се сблъскат, всички алети ще умрат, освен ако не се измъкнат през портала.

В лагера Каладин разговаря с Елокар, който признава, че е лош крал и че вината за провала на плановете им е негова. Той се извинява, че е наредил ареста на Каладин и се е държал зле с него от завист. Каладин осъзнава, че е направил грешка и се опитва да спре покушението над Елокар. Отблъсква част от нападателите, но идват Моаш и Гробовния, въоръжени с Мечове и Брони. Каладин прави опит да разубеди Моаш, но не успява. Двамата заговорници лесно побеждават ранения и обезсилен Каладин. Докато те се карат кой да убие краля, Каладин чува далечен спор между Сил и Отеца на Бурята и разбира какво трябва да направи. Той се изправя с мъка и изрича Третия идеал на Бягащите по вятъра: „Ще защитавам дори онези, които мразя, щом това е правилно“. Възвърнал силите си, Каладин избухва в Светлина, раните му изчезват, а Сил се материализира като Меч в ръката му. Моаш и Гробовния побягват, но Каладин разбира от думите на Гробовния, че Далинар е в опасност.

В разгара на битката Сет идва да убие Далинар. Никой не може да устои на силите на Сет – Далинар осъзнава, че не е имало начин да спаси Гавилар и си прощава за провала си. С едно докосване Сет го праща във въздуха, но вместо да падне, Далинар се понася бавно към земята. Каладин се приземява като комета и заявява, че небето и ветровете му принадлежат, както му принадлежи и животът на Сет.

Шалан и Ренарин откриват Клетвената порта на централното плато и армиите на алетите се изтеглят натам, за да се спасят от сблъсъка на двете бури. Шалан открива, че порталът е фабриал, който се активира с помощта на Вълшебен меч, но по някаква причина само нейният Меч работи. Тя успява да зареди и активира портала и в последния момент пренася алетите в Уритиру, древния град на Сияйните рицари.

Битката във въздуха продължава. Сет отказва да повярва, че Сияйните рицари са се завърнали дори когато вижда как Сил се трансформира. Когато осъзнава, че платото е празно, Сет разбира, че Далинар е в Уритиру. Полита натам, но Каладин го спира. След като вижда пустиносните духчета около бурята, Сет най-сетне признава, че не е Неверен и че носи отговорност за убийствата, които е извършил. Той спира да се бие, пуска Меча си и пада на земята, привидно мъртъв.

Каладин се спуска след Меча по настояване на Сил. Тя обяснява, че Вълшебните мечове са мъртви духчета, които си връщат малко живот, когато бъдат призовани – затова Каладин е

чувал писъци, когато се опитвал да използва Меч. Но мечът на Сет е нещо различно – един от Мечовете на Чест, дадени на Вестителите от Всемогъщия. То дава на носителя си силите на Бягащ по вятъра, но използва опасно количество Светлина. Част от мостовите се връщат през портала да търсят Каладин; оказва се, че някои от тях също са започнали да придобиват силите на Сияйни.

В Уритиру Шалан се среща с Мраизе и разбира, че от Призрачна кръв знаят истинската ѝ самоличност. Тя го обвинява за убийството на Ясна, но той отговаря, че и Ясна е убила много от неговите съмишленици. Мраизе иска да я задържи в организацията и отправя прикрита заплаха към братята ѝ. Казва ѝ, че трябва да научи истинската цел на Призрачна кръв и защо баща ѝ и брат ѝ са работили за тях.

По-късно, останала насаме с Шарка, Шалан споделя още една истина: че майка ѝ се е опитала да я убие, когато е разбрала за силите ѝ, а Шалан я е пронизала с Вълшебния си меч при самозащита.

През това време Амарам се измъква от лагера, взимайки Таленел със себе си; целите на неговата организация, Синовете на Чест, са постигнати, но е загубил позицията си и приятелството на Далинар.

Сет се събужда и се чуди защо не е мъртъв. Разпознава спасителя си като Налан, Вестителя на справедливостта, който иска да го вземе за свой ученик. Налан му дава странен черен меч; Сет го вдига и чува глас, който го пита дали иска да унищожава злото.

Адолин среща Садеас, който е продължавал да заговорничи срещу баща му; накрая младежът губи самообладание, напада Садеас и го убива, след което изхвърля Меча му и изтрива следите си.

На върха на кулата в Уритру Далинар се среща с Отеца на Бурята и изрича Първия и Втория идеал на Обвързващите, обвързвайки се с Отеца. Ренарин също се оказва Сияен, от Ордена на Съзерцателите на истината.

В епилога Хойд, Шута, чака сред пустошта завръщането на Ясна. Тя не е загинала, а е инсценирала смъртта си и се е пренесла в Когнитивното селение, където е бродила досега. Двамата обсъждат случилото се в изминалите месеци, докато се подготвят за дълъг път.

ЗАКЛЕВАЩИЯ

Прологът отново ни връща шест години назад, в нощта на убийството на Гавилар, този път от гледната точка на Ешонаи. Тя пристига в Колинар с делегацията на паршендите и научава истинската цел на краля – да върне боговете, от които нейният народ отдавна се е отрекъл. Гавилар ѝ показва тъмна сфера, която излъчва сияние, и ѝ казва, че в нея е затворен бог. Кралят заръчва на Ешонаи да предаде на Съвета на Петимата, предводителите на паршендите, че трябва да си спомнят кои са и да се събудят. Ешонаи бяга и уведомява Съвета за намеренията на Гавилар, а те решават да изпратят Сет да го убие. Ешонаи напуска тържеството, плачейки за краля.

Шест дни след пристигането си в Уритиру Далинар се връща към виденията си, но вече може да ги контролира. Той вижда, че нещо ужасно ще се случи в Колинар – градът ще бъде унищожен, но не от Вечната буря. Отеца на Бурята е съгласен. Далинар е разгневен, защото другите владетели не искат да се съюзат с него. В края на видението той вижда мрачна фигура с девет сенки, осветена от златна светлина. Отеца му обяснява, че това са Несътворените, духовете на Зло. След като се събужда от видението Далинар получава вест, че върховният принц Торол Садеас е убит.

Далинар пристига на мястото, където е открито тялото на Садеас, тъкмо навреме, за да предотврати бой между Мост Четири и войниците на Садеас, които обвиняват мостовите за смъртта му. Пристигат и другите върховни принцове, включително Себарииал. Неговата любовница Палона първа изрича на глас това, което мнозина мислят – че смъртта на Садеас е от полза за всички. Далинар ги предупреждава, че ги грозят по-лоши заплахи и целият Рошар трябва да се обедини. Два дни след смъртта на Садеас се разразява нова Вечна буря. Отеца на Бурята потвърждава, че това е нещо ново и че врагът идва с нея.

В това време Далинар изразява желание да се ожени за Навани, но никой ардент не е съгласен да ги венчае, защото според воринската религия човек не може да се венчае за вдовицата на брат си. Далинар признава на Навани, че е неспособен да си спомни първата си съпруга и че това се дължи на Старата магия. Далинар решава, че именно Отеца на Бурята, последната останка от Всемогъщия, може да го ожени за Навани. Всички се събират на върха

на кулата в Уритиру за церемонията. Ардентът Кадаш е недоволен както от сватбата, така и от твърденията на Далинар, че Всемогъщия е мъртъв. Той предупреждава Далинар, че ще има последствия от богохулството му. Става ясно, че Кадаш е бил свидетел на събитията, накарали Далинар да потърси забрава чрез Старата магия.

Междувременно Каладин върви към Огнекамък, родното си място, за да види дали има оцелели след Вечната буря. Влиза в имението на Рошоне и намира баща си и майка си, които го смятат за мъртъв; оказва се, че му се е родило малко братче на име Ороден. Лирин е недоволен, че синът му е станал войник, а не лекар, и отказва да напусне Огнекамък. След кратък сблъсък с Рошоне Каладин се заема да разбере накъде са тръгнали паршите от Огнекамък след трансформацията си, причинена от Вечната буря. Хората в дома на Рошоне дочуват за идващото Опустошение и изпадат в паника, но Каладин демонстрира силите си и ги уверява, че Сияйните рицари ще ги пазят.

Каладин и Сил продължават към следващото градче, където разбират, че паршите са нападнали складовете със зърно, но са се оттеглили, преди да започне битка. Съгледвач му докладва, че са се запътили право към Колинар. Каладин подновява запасите си от Светлина и полита след групата паршенди. Намира ги, но открива, че те са бежанци, бивши роби парши, възвърнали разума си след Вечната буря. Липсват им всякакви знания, дори как да запалят огън и да си сготвят храната, понеже досега са били лишени от Идентичността си. Когато го забелязват, Каладин се предава доброволно и се присъединява към тях, за да им помогне. Заедно те вървят към Колинар, водени от жълти пустиносни духчета. Каладин им казва, че не е нужно да се бият срещу човеците, но те се страхуват, че отново ще бъдат поробени. Той започва да съжалява, че се е сближил с тях, защото може да се окажат противници в битка.

Когато стигат до град, пълен с паршенди, Каладин е забелязан от Слетите – същества с умения на Повелители на Стихиите също като Сияйните рицари. Той е принуден да бяга и се насочва обратно към Уритиру.

На съвета в Уритиру Далинар решава, че трябва да си осигури достъп до най-важните Клетвените порти – тези в Азир, Я Кевед и Тайлена. Тогава получава вест, че е извършено ново убийство. Жертвата е офицер от армията на Себариаал, убит по същия начин като Садеас.

Адолин е смутен, особено след като баща му му възлага да разследва убийствата. Шалан и Ренарин забелязват странната му реакция.

Далинар мисли за древните Сияйни рицари и решава да попита Отеца на Бурята какво е причинило предателството им, но Отеца отказва да отговори. Далинар преговаря по далекосъобщител с императора на Азир, кралицата на Тайлена и други владетели, но никой не е готов да се съгласи на предложенията му за помощ. Според Елокар те се страхуват, че Далинар може да узурпира тронове им. Елокар предлага да се откаже от короната в полза на чичо си, но Далинар отказва. Вместо това е взето решение Далинар да стане крал на Уритиру и Пустите равнини, а алеткарските му титли да се прехвърлят на наследника му. Елокар иска да си върне Колинар, където има безредици, а Далинар се съгласява да го изпрати с Каладин, за да активират Клетвената порта в Колинар и да докарат войски от Уритиру. Пристига съобщение от Таравангян, крал на Карбрант и Я Кевед – той е напълно съгласен с целите на Далинар и има подръка Сияйна, която да отвори портала.

Шалан се упражнява, за да се възплъти по-добре в образа на Воал, да го направи по-достоверен и да се трансформира по-бързо. Адолин предлага да я научи да борави с Вълшебния си меч, но Шалан още е травмирана от спомена, че това оръжие е убило майка ѝ. За да преодолее чувствата си, тя си създава още една алтернативна самоличност – Сияйна, уверена и спокойна благородница.

През това време Далинар изучава Меча на Чест, който Каладин е взел от Сет, и разпитва Отеца на Бурята за Зло. Научава, че Зло трябва да следва определени правила и го пита дали идеята на Чест – да поискат от Зло да назове свой защитник за схватката между шампиони – ще проработи. Отецът смята, че това е възможно, а ако човечеството победи, ще спечелят ценно време.

Започват преговори с кралицата на ириалите. Тя пожелава да ѝ се върне Бронята, която Далинар е получил от първата си жена, ириалка по рождение. Навани отбелязва, че искането на кралицата не е обосновано, защото дори не е роднина на Иви. Далинар осъзнава, че вече може да чуе името на мъртвата си съпруга. Спомените му започват да се връщат и той припада.

Шалан се маскира като Воал и тръгва да търси информация по пазарите и кръчмите в Уритиру. Научава, в града са се случили още странни убийства: един човек е удушил жена си, а

на следващия ден било извършено второ идентично убийство. Шалан споделя с Адолин какво е открила и двамата решават да разговарят с Иалаи, вдовицата на Садеас. За изненада на Шалан заварват там Мраизе, облечен като обикновен войник. Иалаи обвинява Далинар за убийството на мъжа си и отправя Мраизе и Шалан навън. Мраизе иска от Шалан да плати за счупения Превръщател, като отърве Уритиру от „мрака“. Намеква също и че ще ѝ каже какво е станало с Хеларан.

Шалан, придружена от Шарка, продължава с разследването си в Уритиру. Следите я отвеждат до мрачна фигура. Успява да проследи непознатото същество, но със закъснение открива, че то е проболо Скалата в ръката. Шалан се усеща се, че Скалата прилича на рогоядеца, когото тя самата е намушкала по същия начин предната вечер. По време на последвалото заседание с Далинар и принцовете Шалан се опитва да нарисува мистериозното създание. Показва на Шарка рисунка на съществото, но той не го разпознава; знае само, че е свързано със Зло. След като разглежда скиците си на убитите жертви в града, Шалан осъзнава, че всяко второ убийство наподобява предишното.

На заседанието се появява Иалаи, която обявява, че Амарам е новият върховен принц на Садеас. Далинар го приема, но Адолин го обижда и е отпратен от баща си. Шалан тръгва след годеника си и му споделя подозренията си, че преди години именно Амарам е убил брат ѝ. Адолин я шокира с новината, че Каладин е убил Мечоносеца, от когото Амарам е взел Бронята и Меча си. Шалан отново отваря скичника си, но намира странни рисунки, пълни с насилие, които не помни да е рисувала.

Заедно с група войници, Шалан се завръща към разследването си в града. Откриват обесен човек. Убиецът все още е близо – Шалан се спуска след него с ускорена от Светлината на бурята скорост и с помощта на Шарка го проследява до скрита стая, в която има шахта. Шалан вика Адолин за подкрепление, а той пристига в Броня с целия Мост Четири. Заедно те слизат в шахтата и откриват стая, чиито стени са изрисувани със стенописи. Намират библиотека с гниещи книги и тунел, в дъното на който има безформена черна фигура. Това е Ре-Шефир, Среднощната майка, една от Несътворените. Останалите са принудени да се оттеглят, но Тъкането на Светлина на Шалан ѝ дава предимство. Тя се доближава до Среднощната майка и я докосва, осъществявайки връзка с нея. Научава, че Майката е заинтригувана от хората

и привлечена от насилието. Несътворената се опитва да измести Шарка и да се обвърже с Шалан, но заедно те успешно я прогонват. Тогава виждат какво е криела под себе си – колона, покрита с хиляди скъпоценни камъни.

Докато Шалан се възстановява от схватката със Среднощната майка, в Уритиру неочаквано се появява Ясна. Тя обяснява, че като Инозвател може да влиза в Морето на сенките. По този начин Ясна се е спасила от покушението, но ѝ е било трудно да се върне обратно. Това е била причината за дългото ѝ отсъствие. Двете изучават колоната, която според Ясна е фабриал. Далинар влиза във видението с кралица Фен. Тя не може да повярва, че тиранин като Далинар е избран да води Сияйните рицари, но намира пламенната му молба да му позволи да дойде в град Тайлен през Клетвената порта, за по-убедителна от учтивите дипломатически преговори.

През това време Каладин обучава Мост Четири да използват Светлината, понеже много от тях са започнали да придобиват умения като неговите, а новопоявилите се духчета на честта ги наблюдават. Каладин се съгласява да се присъедини към Елокар на мисията в Колинар.

Междувременно в града пристигат неочаквани гости – семейството на Скалата, което донася вести, че нещо не е наред в родината на рогоядците.

Далинар показва едно виденията си на Ясна и Навани. Недалеч от мястото на битката се намират девет Меча на Чест, забити в земята. Отеца на Бурята разкрива, че Зло е дал сили на Пустоносните – когато умрат, те просто се превъплъщават в телата на парши. Нямамо как човечеството да ги победи, затова Чест създаде Клетвеното съглашение с петима мъже и пет жени – Вестителите. След всяко Опустошение те се пренасяли в Преизподнята, за да задържат душите на мъртвите. Но щом един от Вестителите се пречупел от мъченията на Пустоносните, започвало ново Опустошение. С времето това ставало все по-често, защото Вестителите се пречупвали по-бързо. След „последното“ Опустошение девет от тях оцелели и изоставили Клетвеното съглашение с надеждата, че Таленел – единственият сред тях, който никога не се е пречупвал – ще успее да удържи Пустоносните по-дълго. Вестителят издържал 4500 години, но явно най-накрая и той се е предал. Далинар осъзнава, че „лудият“ човек от Колинар всъщност е Таленел. Пита Отеца защо Сияйните са се отрекли от клетвите си, но Отеца отказва да отговори.

На поредното заседание Ясна и Каладин спорят как да постъпят с паршендите. Далинар решава да опита преговори. Шалан отново влиза в спор с Ясна дали трябва да остане нейна повереница. Когато се връща в стаята си, Шалан намира писмо, което разказва за две групировки, предвидили завръщането на Пустоносните. Едната се нарича Синовеите на Чест и е била водена от Гавилар и Амарам. Те целят да подновят Опустошенията, за да привлекат обратно Вестителите и да върнат властта на воринската църква. Другата е орденът на Разбиващите небето, воден от Нейл (Вестителя Налан). Те издирват и избиват потенциални Сияйни, защото смятат, че това ще предотврати Опустошението. Хеларан е бил вербуван от Нейл, но не изцяло посветен в ордена му, така че може би се е заел да убие Амарам на своя глава. Шалан унищожава писмото и излиза, маскирана като Воал. Отива в кръчмата, среща се с войниците си и вербува жена на име Ишна да ги обучава как да бъдат шпиони.

Далинар използва поредното видение, за да преговаря с Янагон, младия император на Азир. Неочаквано се появява Крадла, приятелка на Янагон, и го извежда от видението. Отеца на Бурята е ядосан, че Нощната пазителка ѝ е дала такава способност.

Междувременно Далинар и Навани се връщат в лагерите с летене с помощта на Каладин. След пристигането си Навани обсъжда с ардентката Рушу идеята за летящ кораб. Кралица Фен се съгласява на среща с Далинар, а той отива да търси Таленел, но Вестителят отдавна не е в килията си. Кадаш получава съобщение от Паланеума, където учените се опитват да разчетат Нотното писмо на зората с помощта на информацията от виденията на Далинар.

Шалан намира начин да поддържа илюзиите си със Светлина от сфери, а не от самата себе си. Разговаря с крал Елокар и го убеждава да вземе нея и хората ѝ на мисията в Колинар.

По-късно Ясна отива в библиотеката при Шалан и Навани. Там Ренарин отваря чекмедже със странен скъпоценен камък, от който се чува звук. Ренарин вкарва Светлина в стената и се отварят стотици чекмеджета – съдържанието на библиотеката е съхранено в камъните.

При поредното си видение Далинар, придружен от Ясна и Навани, става свидетел на Измяната. Там е и император Янагон, който гледа с интерес как Сияйните изоставят оръжията и броните си. Далинар усеща болката на умиращите духчета. Янагон му споделя, че се съмнява в собствените си способности – той е просто момче, сложено на трона от везирите, понеже се страхували от Убиеца в бяло. Далинар го кани в Уритиру и видението достига края

си. Янагон изчезва, но Далинар остава и вижда мъж в бяло и златно, който държи златен скипър. Взима го за Всемогъщия и коленичи, но мъжът се представя като Зло.

Далинар обвинява Зло за убийството на Чест, а Зло отговаря, че е искал да убие и Култивация, но в момента не може, защото е окован. Той твърди, че е бог на страстта, не само на омразата, и че го е грижа за хората. Далинар предлага конфликтът да се разреши със схватка между шампиони, но Зло отказва, защото смята, че Далинар така или иначе ще го освободи. Далинар заявява, че вече не се страхува от него, а Зло му позволява да усети истинската му мощ. След като Зло изчезва, се появява Крадла, която казва на Далинар, че ще дойде в Уритиру, стига храната да е добра.

Венли, сестрата на Ешонаи, и приятелите ѝ се трансформират във Вечната буря; телата на всички освен това на Венли са обладани от древни Слети. Оказва се, че щом Слетите вземат нечие тяло, оригиналното му съзнание е заличено и никой не може да го върне. Венли вижда отново кълбото светлина, което е забелязала по-рано край тялото на Ешонаи, и инстинктивно го скрива от Слетите.

Далинар отива в Тайлен през Клетвената порта и е потресен от разрухата, която вижда; Таравангян праща да доведат лечителите му, за да помогнат на ранените. Накрая Далинар убеждава тайлените да се присъединят към него, като използва силите си на Обвързващ, за да възстанови разрушените им статуи и сгради.

Далинар взима Меча на Чест, принадлежал на Йезриен, и пита Отеца на Бурята дали знае къде са другите Вестители. Оказва се, че Ишар е в Тезим. Отецът разкрива, че Далинар притежава силата на Ишар – Обвързването. Само още двама души могат да получат същата сила, ако се свържат с брата и сестрата на Отеца. Далинар дава Меча на Мост Четири, за да тренират, докато Каладин го няма. След това Далинар отива в Азир и представя на везирите три есета – от кралица Фен, Навани и Ясна – за да ги убеди да се присъединят към него. Везирите са особено впечатлени от есето на Ясна, което смятат за произведение на изкуството. Докато те четат и обсъждат, Далинар използва способностите си с помощта на Отеца, за да се свърже с азишите и да научи езика им, което също ги впечатлява.

Докато чака да вземат решение, Далинар се среща с Крадла. Оказва се, че тя е Танцуваща по ръба. Крадла може да усети, че Далинар е ходил при Нощната пазителка. Азишите решават

да приемат поканата на Далинар да посетят Уритиру и го изпращат до Клетвената порта. Случаен коментар събужда спомените на Далинар и той си спомня всичко за Дълбините.

Тридесет и четири години по-рано Далинар бил могъщ воин и жесток завоевател, пристрастен към Вълнението. Той нападал всеки, когото брат му нареди, без да задава въпроси. Далинар и Садеас се биели редом с Гавилар, за да подчинят всички върховни принцове на властта му. В една от битките си Далинар убил Таналан, владетеля на Раталас, но тайно пощадил малкия му син.

Гавилар решил да използва дипломация, за да спечели още съюзници. Далинар бил влюбен в Навани, съпругата на брат си. Той се съгласил на уреден брак с ириалската благородница Иви, за да скрепи съюза със семейството ѝ. Тя го насърчила да проявява повече милост, да не убива от ярост. След една от битките си, обзет от Вълнението, Далинар за малко не убил брат си Гавилар. Ужасен от себе си, воинът се закълел никога да не става крал.

Десетина години след като пощадил сина на Таналан, Далинар получил вест, че в Раталас пак има бунт, воден от вече порасналото момче. Далинар се почувствал въодушевен от перспективата да убива отново, което го шокирало. Гавилар обаче искал да реши проблема с дипломация.

Иви родила момче, а Далинар го кръстил Адолин. Междувременно в Раталас вече се вдигнало истинско въстание. Далинар бил пратен от Гавилар да се сражава далече от дома. Той прекарал следващите четири години на война, далече от семейството си, докато един ден съпругата му не се присъединила към него в лагера.

Седем години по-късно Далинар обсъждал военните стратегии с порасналия Адолин, вече на дванайсет. Далинар знаел, че ще бъде изпратен да потуши възникналия бунт в Дълбините. Под влиянието на Иви Далинар се опитвал да намери мирно решение на конфликта, но бунтовниците го измамили и му устроили капан. Всички войници с него били избити – оцелял само той, с помощта на Бронята си и на Вълнението. Върнал се обзет от ярост и решил да изгори целия град като отмъщение за предателството.

Оказало се обаче, че Иви се е промъкнала тайно в града, за да моли бунтовниците да се предадат. Затворена като заложница на местния владетел, тя изгоряла, преди Далинар да

успее да я спаси. И самият той дал нареждането да опожарят мястото, където била затворена тя.

Истината за случилото се била потулена и след случилото се Далинар изпаднал в дълбока депресия и потърсил утеха в алкохола. Пиянството му започнало да вреди на семейството му и най-вече на синовете му. След смъртта на Гавилар Далинар се самообвинявал. В отчаянието си решил да потърси помощ от Нощната пазителка.

Далинар открил Пазителката и я помолил за опрощение, но тя не разбрала молбата му. Тогава се появила непозната жена, която Пазителката нарекла „майко“. Далинар осъзнал, че това е Култивация. Тя предложила да му помогне, като отстрани част от спомените му. Далинар приел. На следващия ден той не помнил нищо за жена си, дори името ѝ – знаел само, че е имал съпруга и тя е била убита. Тръгнал към Пустите равнини и заръчал да му донесат книгата „Пътят на кралете“.

Сега, докато Далинар преговаря с тайленците и азишите, Каладин, Шалан и Елокар потеглят на мисията си в Колинар. Каладин разузнава от небето и докладва, че градът е цял, но нещо не е наред в двореца. Затова решават да се промъкнат в Колинар с илюзиите на Шалан и се скриват в тайното убежище на Адолин, което се оказва домът на шивачката му. По пътя виждат странна тълпа от хора, облечени като духчета. Виждат и истински духчета на умората, но те не изглеждат правилно. Сил казва, че вече принадлежат на Зло.

Шалан се опитва да призове различни видове духчета, за да анализира промените във вида им. В това време шивачката разказва на Елокар за странното поведение на съпругата му Аесудан, което той приписва на злотворни духчета, появили се след Вечната буря. Паршите са прогонени извън градските стени, а Стенната стража има нов военачалник, който е възстановил реда по стените, но остатъкът от града е под властта на Култа на моментите. Не могат да се използват фабриали, защото това привлича пищащи жълти духчета, следвани от Слети, които ги конфискуват. Елокар изпраща Шалан и Каладин дегизирани в двореца, за да предадат съобщение на жена му.

Те се приближават до двореца и виждат, че платформата на Клетвената порта е пълна с хора от култа, а пазачите на двореца се държат неестествено. Когато Шалан се опитва да занесе писмото, те го взимат и я намушкват. Тя се спасява със Светлина на Бурята и се

преструва на мъртва. Пазачите я отнасят и Шалан вижда в едно огледало сенчеста фигура с бели очи. Измъква се от двореца и двамата с Каладин се връщат в къщата.

Елокар решава, че Шалан трябва да проникне в Култа на моментите, за да се доближи до Клетвената порта, като той и Адолин ще вдигнат светлооките в града да нападнат двореца, ако тя се провали. Каладин пък ще разследва Стенната стража и командира им Лазур. Адолин одобрява плана, но изтъква, че странното поведение на кралица Аесудан е започнало преди Вечната буря.

В образа на Воал Шалан се среща с Шута в една странноприемница в града. Тя го пита какъв е, понеже подозира, че е Вестител. Той намеква, че е много по-стар от тях, а Шалан вижда в очите му изминалите хилядолетия. Шутът споделя, че се е заклел да бъде там, където е нужен. Усеща, че сега трябва да е в този град. Предупреждава Шалан да внимава с всеки, който твърди, че вижда бъдещето. Тя го пита за Култа на моментите и узнава, че на платформата има Несътворен, наречен Сърцето на веселбата. Култът пирува там всяка нощ и ако Шалан успее да намери храна, която не е Превърната, може да се внедри сред тях.

Каладин открива, че неговите сили привличат веднага Пустоносните, докато тези на Шалан остават незабелязани. Той и спътниците му отиват на празненство в града, където Каладин установява контакт със Стенната стража и среща върховния господар Лазур, който се оказва жена. Тя използва някакъв вид Вълшебен меч и някак успява да осигури храна за Стражата, без да привлече Пустоносни. Лазур кани Каладин да се присъедини към гвардията.

Шалан, в образа на Воал, се сдобива с храна и започва да я раздава на бедните. Присъединява се към една от процесите на култа и попада под влиянието на песните им, но се измъква. Планът ѝ сработва и получава покана за пиршеството.

Шалан открива информация за Несътворените и смята, че в града има двама от тях: Сджанат, Отнемащата тайните, която покварява духчета, и Ашертмарн, Сърцето на веселбата, който кара хората да се отдават на гуляи. Елокар, Адолин, Каладин и Шалан осъзнават, че трябва да превземат двореца, защото градът ще падне, ако не отворят Клетвената порта.

Все още дегизирана като Воал, Шалан успява да се качи на платформата сред култа, докато Каладин е на стената с Лазур. Шалан вижда Несътворения, който покрива центъра на платформата и е на път да загуби разума си и да се отдаде на Веселбата. Тогава чува нов глас

в главата си, който я предупреждава за капан. В същото време започва нападение над стената. Каладин се бие с Пустоносните и му се налага да разкрие силите си; казва на Лазур, че е пратен от краля да защитава града. По-късно ѝ разкрива плана с Клетвената порта и войниците от Уритиру. Тя и войската ѝ се присъединяват към краля.

Битката започва. Стената е нападната от гръмолом и Каладин отива да се бие с него; Адолин, Елокар и Лазур нападат двореца, а Шалан и Бягащите по вятъра се изправят срещу Слетите. След като си пробиват път през защитниците на двореца, Елокар тръгва към покоите на кралицата, а Каладин се присъединява към него. Шалан тръгва към платформата на Клетвената порта и стига до контролната стая, където вижда Несътворения и се приготвя за схватка с него.

Елокар и Каладин стигат до покоите на кралицата, която се оказва покварена от Несътворения, и спасяват малкия Гавинор, но се налага да бягат. Каладин се опитва да задържи войниците на кралицата, но идват подкрепления от паршенди, включително старите приятели на Каладин. Оказва се, че и Моаш е преминал на страната на врага – той пронизва Елокар. Идва кралицата, заобиколена от черен дим, с растящи по тялото ѝ кристали. Адолин извлича Каладин от стаята и го повежда към портала.

Междувременно Шалан се доближава до лилавото сърце на Несътворения и го докосва. Създанието я потиква да му даде страстите си и тя започва да възприема множество самоличности, отговарящи на различни емоции. Привиква ѝ се лицето на Шута и тя го моли за помощ. В този момент лилавото сърце изчезва. От другата страна на Клетвената порта Адолин и Лазур готвят контраатака, а Шалан влиза в контролната стая и вижда странна жена в огледало. Тя ѝ се представя като Сджа-анат. Непознатата твърди, че не е враг на Шалан и вече не подкрепя Зло. Но е била принудена да направи нещо на духчетата, защитаващи Клетвената порта, за да заложи капан на Шалан и приятелите ѝ. Тя умолява Шалан да не активира портала.

Каладин и Стенната стража стигат до платформата. Адолин вижда, че градът е пълен с хиляди парши, а във въздуха се реят Слети, готови да нападнат. Разбира, че градът е загубен и дава заповед за отстъпление. Шалан му предава предупреждението на Сджа-анат, но той ѝ казва да активира портала. Сджа-анат обещава, че ще се опита да не ги убива.

Междувременно в Уритиру Далинар чака новини от Колинар, мъчейки се да се справи със спомените, които си е възвърнал. Платформата е пълна с войници, готови да се включат в битката. Най-накрая по далекосъобщителя идва вест: градът е паднал. Клетвената порта се активира, но не изпраща Каладин и спътниците му в Колинар. Те попадат под черно небе, сред море от сфери – това е Морето на сенките, светът на духчетата.

Сет тренира, за да се присъедини към ордена на Разбиващите небето, докато Каладин и спътниците му търсят изход от Морето на сенките. Лазур предлага да тръгнат към Перпендикулярността на Култивация, която се намира в планините на рогоядците.

След няколко дни път те намират фар и Каладин се доближава да разузнае. Вижда там мъж, когото взима за шин. Мъжът го забелязва и го кани да влезе, мислейки, че е дошъл за гадание. Каладин докосва блестящо кристално кълбо и получава видение: вижда Далинар в смъртна опасност, заобиколен от девет сенки в град край морето. Мъжът от фара, Риино, е изумен, че Каладин е видял нещо и го разпознава като Повелител на Стихиите.

Докато чака Каладин с останалите, Шалан вижда покварено духче на славата, което ѝ носи съобщение от Сджа-анат. В Морето на сенките също има слуги на Зло, които ще ги преследват; Сджа-анат се е опитала да отвлече вниманието му, но той вече ѝ няма доверие.

Докато всички чакат кораб за Селебрант, град в Морето на сенките, намиращ се недалеч от Раталас във физическия свят, Каладин взима хартия от Шалан и рисува града от видението си; всички са съгласни, че това е град Тайлен. Каладин иска да тръгнат натам и да се опитат да помогнат на Далинар, но Лазур настоява, че единственият път за връщане е през перпендикулярността.

Идва корабът с екипаж от духчета на светлината, известни също като Приключенци. Сил прикрива облика си с илюзия, за да не я разпознаят. По пътя Адолин говори с капитан Ико за мъртвите духчета, като това на неговия Меч, което пътува с него. Бащата на Ико е в същото положение.

Когато пристигат в Селебрант, Шалан и Лазур се опитват да намерят кораб за Рогоядските върхове или за град Тайлен, но нямат късмет. Вече никой не плава към Перпендикулярността на Култивация, защото пустиносните духчета и Слетите са завзели района. Оказва се, че и в Селебрант има Слети, които търсят спътниците и разпитват за тях. Налага им се да избягат, а

Сил ги спасява, като разкрива самоличността си пред група духчета на честта. Те я разпознават като Силфрена, Древната дъщеря, за чието връщане в столицата им е обявена награда. Позволяват на човеците да се качат на борда и потеглят към Непокколебима преданост.

След около седмица духчетата на честта им позволяват да излязат на палубата, понеже приближават столицата. Каладин се опитва да ги убеди да освободят Сил, но те отказват. Тогава е вдигната тревога: забелязани са Слети. Капитанът пуска пътниците си на свобода и те успяват да се измъкнат от Слетите. Само Лазур остава на кораба. Минава буря и Сил възобновява силите си, а Каладин вдига всички във въздуха и полита към град Тайлен.

Докато Каладин, Адолин и Шалан пътуват в Морето на сенките, Далинар се бори с ужаса от спомените, които си е върнал. Оттегля се от задълженията си и оставя Навани да поддържа с мъка коалицията. Когато пристигя във Веденар Далинар осъзнава, че не е победил Вълнението, а то самото се е преместило от Алеткар тук. Пристига съобщение, че е отлъчен от воринската църква заради еретичното си твърдение, че Всемогъщия не е Бог.

Далинар получава необичайно видение, в което Нохадон му напомня, че е забравил важна част от пътуването – „най-важната стъпка, която човек може да направи“. Състоянието на Далинар се подобрява и той отива на следващата среща на коалицията. Осъзнава, че врагът иска да превземе Клетвената порта на град Тайлен и започва подготовка за защитата на града.

По време на следващата буря Отеца довежда Венли във видението, защото Далинар иска да преговаря за мир. Но разговорът е прекъснат от Зло, който наранява Отеца, изхвърля Венли от видението и казва на Далинар, че ще има мир, след като той самият, а не Зло, унищожи света.

Отеца разкрива на Далинар, че Култивация още е жива и се крие; Зло не е посмял да унищожи Отеца по време на видението, защото това би го оставило уязвим за Култивация.

Срещата на коалицията върви добре, докато не идва съобщение за неочаквана Вечна буря, която лети към града. Малко след това Навани и Ясна получават вести, че е разчетена древната Еилска стела. Тя разкрива, че човеците са били първите Пустоносни, които довели Зло на Рошар. Знанието за това е довело до Измяната на Сияйните рицари. Таравангян е получил същите новини, а Фен е научила за тайния план Далинар да стане върховен крал. Коалицията се разпада.

Отеца на Бурята разкрива на Далинар, че Сияйните са се отрекли от клетвите си не само заради наученото за Пустоносните, а и за да защитят света. Те са смятали, че силите на Повелителите на Стихиите са прекалено опасни, защото с тях хората са унищожили родната си планета, Ашин.

В Морето на сенките Каладин и спътниците му виждат град Тайлен пред себе си. Клетвената порта не изглежда поварена, но между тях и платформата има хиляди вражески воители.

Венли е принудена да тръгне с армията на Пустоносните към Тайлен, за да служи като преводач на един от Слетите. Тя отдавна иска да се отрече от Зло и крие духчето Тембър, някога обвързано със сестра ѝ, но не може да се бори със силите на бога на омразата.

Шалан, Адолин и Каладин гледат платформата и войските, които я пазят. Адолин смята, че това е капан, но Каладин настоява да се опитат да си пробият път.

Ясна отива да търси Ренарин и го намира сам в един от храмовете. До него има духче, но то не изглежда като нормалните духчета на Истинозрящите – очевидно е поварено. Ясна призовава Меча си.

Далинар вижда гръмолом да напада Тайленския трезор за скъпоценни камъни и узнава, че Слетите търсят рубин, наречен Кралската капка.

Слетите принуждават слушачите да се бият, макар много от тях да не го искат. Появява се Зло и праща войските си в битка; към тях се присъединява и армията на Амарам, обзета от Вълнението.

След атаката само шестима Слети остават да пазят Клетвената порта в Морето на сенките. Каладин отвлича вниманието на четирима, а Шалан разсейва останалите с илюзия. Оказва се обаче, че духчетата на портата не могат да ги пуснат да минат.

Сет и Нейл гледат битката отдалече. Нейл смята, че паршендите са пълноправните господари на Рошар. Мечът на Сет, Нощна кръв, му напомня за всички убийства, които е извършил като Неверен. Той осъзнава, че тогава е имал избор, както има избор и сега.

Навани поглежда бойното поле и вижда двата гръмолома и кипяща червена мъгла – един от Несътворените. Вижда, че Амарам и войниците му са минали на страната на врага, а Далинар върви към Пустоносните невъоръжен, носейки книга.

Крадла идва да помогне на Далинар и тръгва след Слятата, която държи рубина. Едва не я премазва гръмолем, но в този момент Сет се спуска от небето и го прерязва на две с Нощна кръв. Той е решил да следва Далинар и предлага помощта си на Крадла.

Междувременно Ренарин вижда възможното бъдеще: как Ясна го убива и как Далинар става шампион на Зло.

Далинар се доближава до Зло и отново предлага сблъсък между шампиони. Този път Зло приема. Далинар си мисли, че ще трябва да се бие с Амарам, но с ужас осъзнава, че Зло иска самия него за свой застъпник. Вълнението нахлува в него и го обзема.

В Морето на сенките Каладин е в безизходица, обграден от Слетите и останал без Светлина. Той знае, че единственият му шанс е да изрече Четвъртия идеал, но не може да го стори.

Сет е обезсилен от опасното оръжие, което използва. Крадла се опитва да го излекува, но се оказва в същото положение.

Аш, всъщност Вестителката Шалаш, е дошла да търси Таленел. Намира го в една палатка и го моли да си я спомни, но той не я разпознава.

Зло изпълва ума на Далинар със спомени за всички злини, които е извършил, и го увещава да му даде болката и вината си. Далинар си спомня писъците на Иви и невинните жертви в Раталас. Той остава сам с болката си и с гласа на Зло, който е готов да я поеме вместо него.

Ренарин вижда, че баща му ще се поддаде на Зло и е готов за смъртта си. Но в последния момент Ясна променя решението си и не го убива; така Ренарин разбира, че бъдещето от виденията му не е предопределено и че може да греши и за баща си.

Далинар отказва да даде болката си на Зло. Той поема отговорността за действията си и полага третата си клетва пред Отеца на Бурята. Обграден от хиляди духчета на славата, той чува отново думите: „Обедини ги!“. С лявата си ръка посяга към Когнитивното селение, а с дясната – към Духовното. Враговете му се отдръпват в ужас с изключение на Венли, която пита шепнешком какво е той. Далинар отговаря: „Аз съм Обединение“ и събира трите измерения в едно.

Това е Перпендикулярността на Чест – с отварянето ѝ Морето на сенките избухва в Светлина и Слетите побягват, а Каладин си връща силите. Всички Сияйни се изпълват със

Светлина. Таленел се опомня и научава с радост, че е дал на човечеството четири хиляди години да се развива. Светлината засища и Нощна кръв, така че Крадла и Сет са спасени.

Зло нарежда на воините си да нападнат Далинар. Той се опитва да вразуми Амарам, който обаче не може да си прости за стореното и го напада. Каладин излиза от Перпендикулярността и парира с копието си. След него идват Шалан и Адолин.

Далинар осъзнава, че Елокар не е с тях, което значи, че е загинал. Перпендикулярността се затваря, а врагът все още има числено превъзходство. Всички тръгват да изпълняват възложените им от Далинар задачи.

Шалан създава армия от илюзии, за да отвлече вниманието на обзетите от Вълнението войници. Ясна успява да поправи разрушената стена и да стигне до Навани и Фен, за да организират защитата на града. Ренарин успява да убие гръмолон и стига до Клетвената порта, когато от нея излиза отряд войници на Колин, водени от Тефт, вече Сияен рицар.

Каладин се изправя срещу Амарам, който се е отдал на Зло и е започнал да се трансформира. Към Амарам се присъединяват няколко Слети, но накрая Каладин побеждава с помощта на Скалата.

Междувременно Венли успява да се измъкне от Слетите и да положи първата си клетва като Сияен рицар, обвързвайки се с Тембър.

Сет и Крадла взимат рубина и Крадла го занася на Далинар, който е влязъл в червената мъгла, за да се изправи срещу Вълнението. Далинар си спомня всяка битка, в която е изпитвал Вълнението и опознава същността му. Той благодари на Вълнението за силите, които му е давало, и му се отдава за последен път, за да го окове. Рубинът става затвор на Несътворения Нергаул, източника на Вълнението.

Вражеските армии се оттеглят и битката е спечелена.

В Колинар Слетите възлагат на Моаш да убие старец, който всъщност е Вестителят Йезриен. Той го прави и получава Меча на Чест на Вестителя, както и ново име на Слят – Вайър. Аш усеща смъртта на баща си, Йезриен, и губи съзнание, а Ясна разпознава Аш и Таленел по рисунките на Шута.

Двете самоличности на Шалан започват да се борят за контрол над тялото ѝ, но тя успява да ги надвие и взима окончателно решение да се омъжи за Адолин. Междувременно Сет се заклева в Третия и Четвъртия идеал на Разбиващите небето.

В Уритиру Таравангян се среща със Зло, който обещава да пощади народа му в замяна на помощта му. Таравангян се съгласява, понеже вярва, че човечеството е обречено.

Каладин открива, че другарите му от Мост Четири Дрей и Белязания са се измъкнали от Колинар и са спасили малкия Гавинор, сина на Елокар. Започват спорове кой да бъде следващият крал. Гавинор е прекалено малък, а Адолин не иска да поеме властта и разкрива на баща си, че е убил Садеас. Далинар също не иска трона, така че Шалан предлага друго решение: Ясна е избрана за кралица на Алеткар.

Докато Шалан се подготвя за сватбата си с Адолин, неочаквано се появяват братята ѝ. Мраизе ги е довел като награда за това, че Шалан е прогонила Ре-Шефир. Сега иска от нея да привлече Сджа-анат да служи на Призрачна кръв.

Далинар започва да пише мемоарите си, озаглавени „Заклевация: Моята слава и моят срам“, а в епилога Шута се измъква от Колинар, спасявайки треперещо духче от Слетите.